

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201539
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419201539.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobkyne: O. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Ul. 1. mája 173/11, pracovisko Piešťany, Teplická 147, IČO: 47 234 679, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30. apríla 2020, č. k. 13Csp/33/2019-114, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej zastavujúcej časti **p o t v r d z u**
je a v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania **z r u š u j e** a vec mu v tejto časti vracia
na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 230 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že v uvedenej zmluve absentovali údaje o finančnom agentovi v rozsahu ako u údajov veriteľa, absentoval termín konečnej splatnosti úveru, resp. bolo problematické ho určiť, keď určenie splatnosti splátok bolo uvedené neprimerane malým písmom a nedostatočne zrozumiteľne, teda neboli splnené náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve neboli podmienky, ktoré upravovali uplatňovanie úverovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu a tiež tam nebola uvedená konkrétna výška RPMN (ktorú obligatórne ustanovuje § 9 ods. 2 písm. j/ uvedeného zákona). Vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom 13Csp/33/2019-61 zo dňa 29. 05. 2019 tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6Co/134/2019-101 zo dňa 28. 02. 2020 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom poukázal na vzťah medzi určovacím výrokom a výrokom na plnenie z pohľadu právoplatnosti rozhodnutia. Odvolací súd uviedol, že ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne (či sa žalobe vyhovel alebo bola zamietnutá), tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými stranami sporu vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie. Naopak to však neplatí. Teda právoplatný rozsudok o určovacej žalobe netvorí automaticky prekážku právoplatne rozhodnutej veci voči žalobe na plnenie. Zistil, že v prejednávanej veci žalovaný ako veriteľ uzavrel dňa 08. 12. 2011 so žalobkyňou ako spotrebiteľom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom žalovaného pri uzatváraní zmluvy zastupoval finančný agent Tesco finančné služby, HÚ TESCO ITH211 a na základe tejto zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver 2.600 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 71,32 eura, celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 5.990,88 eura. Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky 7RO/533/2014 zistil, že v

tomto konaní sa Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická7434/147, IČO: 36234176 voči O. C., nar. XX. XX. XXXX domáhal zaplataenia sumy 2.750,32 eura s príslušenstvom. V tejto veci bol vydaný platobný rozkaz a ten nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2017. Išlo o nárok na zaplataenie peňažnej sumy založený na tvrdení, že žalovaná v plnej miere nesplatala svoj úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011. S poukazom na právny názor odvolacieho súdu konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozhodnutej (res iudicata), ktorá spôsobila, že neboli splnené podmienky konania (pričom ide o neodstrániteľnú vadu) a konanie bolo nutné zastaviť. Mal za preukázané, že v tomto prípade s poukazom na konanie Okresného súdu Nové Zámky 7RO/533/2014 výrok takéhoto platobného rozkazu č. k. 7Ro/533/2014- 41 zo dňa 20. 03. 2017 tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými stranami sporu vo vzťahu k tomu istému skutku.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zvýraznila, že prekážkou konania je právoplatné rozhodnutie aj vtedy, ak ide o nárok na základe rovnakých skutkových okolností alebo ak sa uplatňuje ochrana toho istého nároku. Vyzdvihla, že v danom prípade sa skutkové tvrdenia v žalobe o zaplataenie v konaní 7Ro/533/2014 týkali len samotnej skutočnosti, že žalobkyňa nesplácala úver a predmetom konania bola len ochrana veriteľa, ktorý sa domáhal zaplataenia. Naopak v tomto konaní žalobkyňa vo svojich skutkových tvrdeniach poukazovala na svoje postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany, v dôsledku čoho sa zaviazala na splácanie úveru, ktorý bol predražený poplatkami a úrokmi a v tomto konaní sa domáhala ochrany práva spotrebiteľa poukazujúc na zákon o spotrebiteľských úveroch podľa zákona 129/2010 Z. z., ktorý odkazuje vo svojich ustanoveniach na zákon o ochrane spotrebiteľa. Zastala názor, že súd prvej inštancie mal na základe záverov odvolacieho súdu v konaní zistiť, či v ňom bola vyriešená aj otázka ochrany spotrebiteľa a či sa ňou súd vôbec zaoberal, prípadne či túto otázku riešil žalovaný vo svojej žalobe o zaplataenie. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo len o konanie v ktorom bol vydaný platobný rozkaz sa domnievala, že táto otázka riešená nebola, a preto žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala ochrany spotrebiteľa a v rámci toho vyslovenia, že úver je bez poplatkov a bez úrokov je žalobou o celkom iných skutkových a právnych tvrdeniach, ako bola žaloba o zaplataenie. Zároveň namietala aj výrok o trovách konania a uviedla, že na jej strane ako spotrebiteľky je dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý môže súd rozhodnúť tak, že výnimočne náhradu trov konania úspešnej strane neprizná. Dodala, že o tom, že na strane spotrebiteľa ide o prípad, kedy túto výnimočnosť situácie je možné vidieť práve v jeho postavení, svedčí aj skutočnosť, že spotrebiteľ je oslobodený od súdnych poplatkov. Mala za to, že samotná úvaha súdu o tom, či využije pri rozhodnutí o náhrade trov konania ust. § 257 CSP nie je ničím limitovaná, pretože zákon žiadne kritéria pre nepriznanie trov neuvádza. Dodala, že je stranou sporu, ktorá sa domáha ochrany svojich práv ako slabšej strany v zmluvnom vzťahu, navyše jej finančná situácia je značne nepriaznivá, keď poberá len starobný dôchodok a vzhľadom na ochranu, ktorá je uzavrela, že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril písomným podaním žalovaný, v ktorom zastal názor, že napadnuté rozhodnutie je správne a navrhol ho potvrdiť ako vecne správne. Tvrdil, že prekážka res iudicata bola v tomto konaní naplnená. Na podporu svojich tvrdení citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5Cdo/120/2009, z rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 05. 12. 2019 sp. 9Csp/5/2019.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné v napadnutej zastavujúcej časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Pokiaľ ide o vec samú, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne a na zvýraznenie správnosti napadnutého uznesenia dodáva nasledovné.

10. V prejednávanej veci sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala určenia, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že v uvedenej zmluve absentovali údaje o finančnom agentovi v rozsahu ako u údajov veriteľa, absentoval termín konečnej splatnosti úveru, resp. bolo problematické ho určiť, keď určenie splatnosti splátok bolo uvedené neprimerane malým písmom a nezrozumiteľne. Tvrdila, že neboli splnené náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, keď v zmluve neboli podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úverovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu a tiež nebola uvedená konkrétna výška RPMN (ktorú obligatórne ustanovuje § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ). Súd prvej inštancie vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom 13Csp/33/2019-61 zo dňa 29. 05. 2019 tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Odvolací súd uznesením č. k. 6Co/134/2019-101 zo dňa 28. 02. 2020 zrušil tento prvý rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom poukázal na vzťah medzi určovacím výrokom a výrokom na plnenie z pohľadu právoplatnosti rozhodnutia. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením tak, že konanie z dôvodu existencie prekážky rozhodnutej veci zastavil. V konaní bolo zistené, že v prejednávanej veci žalovaný ako veriteľ uzavrel dňa 08. 12. 2011 so žalobkyňou ako spotrebiteľom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX a na základe tejto zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver 2.600 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 71,32 eura, celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 5.990,88 eura. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že táto úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky 7RO/533/2014 bolo zistené, že v tomto konaní sa Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická7434/147, IČO: 36234176 voči O. C., nar. XX. XX. XXXX domáhal zaplata sumy 2.750,32 eura s príslušenstvom. V tejto veci bol vydaný platobný rozkaz a ten nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2017. Išlo o nárok na zaplata peňažnej sumy založený na tvrdení, že žalovaná v plnej miere nesplatila svoj úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011.

11. V danej veci preskúmané uznesenie súdu prvej inštancie je v poradí už druhým meritórnym rozhodnutím, keď jeho prvý rozsudok zo dňa 29. 05. 2019 č. k. 13Csp/33/2019-61, ktorým žalobe žalobkyne vyhovel, Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 28. 02. 2020 sp. zn. 6Co/134/2019-101 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení už poskytol teoreticko-právny výklad vo vzťahu k prekážke právoplatne rozhodnutej veci, tzv. res iudicata, ktorá je predmetom právnej úpravy v ustanovení § 230 CSP, od ktorého nie je naďalej dôvod sa odkloniť, preto ho odvolací súd duplicitne opakovať nebude a naň len v ďalšom poukazuje, ako na stále platný.

12. Podľa § 161 ods. 1 zákona CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

13. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Aby súd mohol autoritatívne rozhodnúť vo veci samej, musia byť splnené základné procesné predpoklady, ktoré predstavujú procesné podmienky. Pokiaľ nie sú tieto splnené, nemôže dôjsť k poskytnutiu súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je tak povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania ex officio, a ak zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Ak zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť.

15. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. Prekážka veci rozhodnutej (res iudicata) upravená v ustanovení § 230 CSP vychádza zo zásady ne bi sin idem (nie dvakrát o tej istej veci), ktorá má zabrániť dvojitému prejednávaníu a rozhodovaniu o tej istej veci, či stavu, t. j. veci s rovnakým predmetom konania a medzi tými istými účastníkmi, čo vedie k zachovaniu právnej istoty. V ustálenej súdnej praxi je definované, že prekážka rozsúdenej veci nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a súčasne ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singularnej sukcesie). Odvolací súd už vo svojom prvom rozhodnutí zvýraznil, že ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne (či sa žalobe vyhovel alebo bola zamietnutá), tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 100/2001, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 110/2003, podľa ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúc z rovnakého skutkového základu.

17. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7RO/533/2014 je zrejmé, že v tomto konaní Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická7434/147, IČO: 36234176 voči O. C., nar. XX. XX. XXXX domáhal zaplata sumy 2.750,32 eura s príslušenstvom a vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 04. 2017. V tejto veci si žalobca uplatňoval nárok na zaplata peňažnej sumy vyplývajúci z nesplateného úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011 žalovanou. Platobným rozkazom bola žalovanej uložená povinnosť zaplata žalobcovi sumu 2.750,32 eura spolu s vyčísleným zmluvným úrokom z omeškania vo výške 568,21 eura, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8.750,32 eura od 09. 12. 2014 do zaplata, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Žalovaná bola zaviazaná do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplata žalobcovi náhradu trov konania vo výške 451,20 eura. Vzhľadom na to, že už bolo vyššie uvedeným platobným rozkazom právoplatne rozhodnuté o žalobe na plnenie, pričom táto žaloba mala skutkový základ v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2011, toto rozhodnutie tvorí prekážku rozsúdenej veci (res iudicata) pre konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto úverovej zmluvy. Vychádzajúc z princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, ako aj z ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, nemožno sa po tom, ako bolo právoplatne v súdnom konaní rozhodnuté o žalobe na plnenie, v rámci ktorého konania bola ako predbežná otázka posúdená platnosť zmluvy, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, z ktorého

nárok na plnenie vychádzal, domáhať v novom samostatnom súdnom konaní určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z tej istej zmluvy, pretože by sa jednalo o rozhodovanie o tej istej veci. Odvolací súd poznamenáva, že žalobkyňa ak sa chcela brániť voči rozhodnutiu o žalobe na plnenie, mohla využiť riadne či mimoriadne opravné prostriedky, čo žalovaná vo veci vedenej pod sp. zn. 7RO/533/2014/neurobila, žalobkyňa proti platobnému rozkazu nepodalala odpor, platobný rozkaz obsahoval poučenie o možnosti podania odporu v lehote 15 dní od jeho doručenia ako aj poučenie o následkoch jeho nepodania.

18. Keďže prekážka právoplatne rozhodnutej veci je považovaná za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd prvej inštancie správne predmetné konanie zastavil.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v napadnutej zastavujúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Predmetom odvolacieho konania je i závislý výrok o trovách konania.

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

22. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy strane v konaní spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces, odnímajú jej možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

23. Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumie napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 379 a § 380 CSP). Rozhodujúc o odvolaní žalobkyne v tejto veci smerujúceho proti jeho výroku o trovách konania a preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie nezodpovedá vyššie uvedeným zákonným predpokladom na obsah a vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd po dôslednom preštudovaní spisu a v ňom doložených listinných dôkazov konštatuje, že uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

24. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak v odôvodnení rozhodnutia absentuje akékoľvek ďalšie zdôvodnenie tohto výroku. Odvolací súd nemohol v odvolacom konaní pre uvedené pochybenie preskúmať odôvodnenie rozhodnutia v časti týkajúcej sa trov konania.

25. Vzhľadom na absenciu dôvodov a nepreskúmateľnosť rozhodnutia v napadnutom výroku o trovách konania nebolo možné vôbec posúdiť správnosť záverov prvoinštančného súdu ohľadom trov konania, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnutie v napadnutom výroku týkajúceho sa nároku na náhradu trov konania zrušiť a vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať v zmysle zákonných

ustanovení § 251 a nasl. CSP a následne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania bolo odvolacím súdom preskúmateľné. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (396 ods. 3 OSP).

26. V závere pre úplnosť odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, vychádzajúc z obsahu listín obsiahnutých v spise, ako i z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov, že v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia došlo k zrejmej nesprávosti, keď súd prvej inštancie v písomnom vyhotovení uznesenia neprávne označil žalobkyňu jej priezviskom, keď namiesto „C.“ uviedol „C.“, čo odvolací súd napravil postupom podľa § 224 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).